

ISBN: 978-605-7949-75-2

© 2018 Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A. Ş.

Ketebe Yayınları: 166

Tarih

Editör
Sezai Saraç

Kapak
Harun Tan

Düzeltili
Cihan Aldık

Mizanpaj
Nilgün Sönmez

1. BASKI 2007

KETEBE'DE
15. BASKI

Temmuz 2019
İstanbul

ketebe.com

Ketebe Yayınları
Sertifika No. 34989
Maltepe Mahallesi Fetih
Caddesi No: 6 Dk: 2
Topkapı 34010 İstanbul
Tel: 212. 612 29 30
e-mail: ketebe@ketebe.com

Baskı ve Cilt
Matsis Matbaa Hizmetleri
San. ve Tic. Ltd. Şti
Sertifika No: 40421
Tevfik Bey Mah. Dr. Ali Demir Cad.
No: 51 Sefaköy Küçükçekmece
İstanbul Tel: 212 624 21 11

© Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.'ne aittir.
İzinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Yakın Tarihin Kara Delikleri

Küller Altında Yakın Tarih Dizisi - 2

M U S T A F A A R M A Ğ A N

KETEBE

Mustafa Armağan

Urfalı bir anne-babanın çocuğu olarak Cizre'de dünyaya geldi (1961). Üniversiteye kadarki eğitim hayatını ilk yazı denemelerine başladığı Bursa'da tamamladı. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden 1985 yılında mezun olduktan sonra İÜ Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde yüksek lisansa başladıysa da, yayıncılığın cazibesine kapılarak uzun yıllar İlim, Risale, İnsan, İz, Ağaç ve Etkileşim Yayınları'nda editör, yayın danışmanı ve yayın yönetmenliği görevlerinde bulundu. *İzlenim* dergisini yönetti.

Bugüne kadar 50 kitaba imza atmış olan Armağan özellikle tarih yazıları ve kitaplarıyla geniş bir kitleye ulaşmayı başardı. Halen *Derin Tarih* dergisi genel yayın yönetmenliği, *Ketebe Yayınları*'nda yöneticilik ve *Akit TV*'de Yavuz Bahadıroğlu ile birlikte *Kayıtdışı Tarih* programcılığı yapmaktadır. Yaygın bir okur kitlesine ulaşan ve çoğu yayınevimizden çıkmış olan kitapları arasında şunlar sayılabilir:

Abdülhamid'in Kurtlarla Dansı (3 cilt), Kızıl Elma Peşinde Bir Ömür: Fatih Sultan Mehmed, Büyük Osmanlı Projesi, Tek Parti Devri, Satılık İmparatorluk, Yavuz Sultan Selim Han, Âsım'ın Nesli, Ayasofya Entrikaları, İnsan Yüzlü Şehirler, Korku Duvarını Yıkma, Osmanlı'nın Kayıp Atlası, Kır Zincirlerini Osmanlı, Avrupa'nın 50 Büyük Yalanı, Bilinmeyen Yönleriyle İsmet İnönü Gerçeęi, Kâzım Karabekir'in Gözüyle Yakın Tarihimiz-1: İstiklal Savaşı'nın İyüzü, Kâzım Karabekir'in Gözüyle Yakın Tarihimiz-2: Kızıl Pençe, Osmanlı'nın Mahrem Tarihi, Osmanlı: İnsanlığın Son Adası, Küller Altında Yakın Tarih.

İçindekiler

Önsöz.....	7
------------	---

I

BİLİNMEYENLER SARMALINDA MUSTAFA KEMAL

Yakın tarihin kara delikleri.....	15
Mustafa Kemal, Sultan Vahdettin'i savunuyor!.....	22
Mustafa Kemal'den Kerkük'e son mesaj.....	29
M. Kemal, Mehmed Akif'i nasıl eleştirmişti?.....	38
Mustafa Kemal'in unutmak istediği mektup.....	44
İşte o unutturulmak istenen mektup!.....	56
Atatürk "takiyye" mi yapıyordu?.....	61
Atatürk, Nutuk'u keşke hiç yazmasaydı!.....	67
Mustafa Kemal, Sultan Vahdettin konusunda nasıl yanıtıldı?.....	73
M. Kemal'in Masonluğa girdiği gün.....	81
Atatürk uçaktan korkar mıydı?.....	90

II

FOSİLLERİN DANSI

Ermeni iddialarını bitirmek isteyen Sadrazam.....	101
Ermenilerin yaptığı Ermeni tehciri.....	108
Kâzım Karabekir Paşa gözüyle Van Ermenileri.....	113
Askeri Müze'deki sahte kılıç.....	118

İstiklal Savaşı'na gönderilen Rus altınlarını borsada batırmışlardı	124
Uzun Mehmet efsanesi.....	130
CHP hayal kurmasını bilmez!.....	136
Zavallı Menderes!	140
Menderes'in son mektubundaki kehanet.....	143
Menderes'i kim idam ettirdi?	149
Yassıadada Menderes'i yakan hatıra defteri bulundu.....	153

III

LOZAN HEZİMETİ

İsmet Paşa Lozan'da Zafer mi Kazandı?	161
İnönü nasıl bypass edildi?.....	168
Kerkük Misâk-ı Millî'nin dışında mıdır?	173
Musul'u bir Alman tayyareci yüzünden kaybetmiştik	182
"Mum Kimin Yanan Kerkük"	187

IV

BİR TARİHİM BİLE YOK

Kanonlarımız yok, çünkü dilimiz tozlaştı!	195
Menemen neleri örtüyor?	206
Menemen olayında 10 büyük şüphe.....	211
Enver Paşa'nın Almanya'yla "at pazarlığı"	221
Atatürk'ün başörtülü milletvekili.....	228
Feminizmi Türkiye'ye misyonerler sokmuştu!.....	231
On soruda Türkiye'de Masonluk tarihi	236
Çanakkale'nin gerçekle imtihanı.....	247
Kaynaklar.....	255

Önsöz

Yıllardan 1923'tür... Günlerden Ekim ayının 29'u... Yer TBMM...

Cumhuriyet'in bir baskın şeklinde ilan edileceği o sonbahar günü 1921 Anayasası'nda (o zamanki adıyla Teşkilat-ı Esasiye Kanunu) yapılacak değişiklikler arasından birisi özellikle dikkat çekmektedir. 1921 Anayasası'na daha önce konulmamış olan dinle ilgili bir madde, değişiklik paketiyle birlikte Meclisten geçmektedir. Buna göre anayasanın 2. maddesinin yeni şekli şöyle olmuştur: "*Devletin dini, din-i İslamdır.*" Bu madde Hilafetin kaldırılmasından sonra kabul edilen 1924 Anayasası'nda da kendisine yer bulacak ve nihayet 10 Nisan 1928'de tamamen kaldırılmasına kadar yaklaşık beş yıl daha mevzuatımızda nefes alıp vermeye devam edecektir.

Biraz tuhaf görünüyor. Ama değil. Neden mi?

Düşünün bir: Osmanlı Devleti'nden kopuşun miladı sayılabilecek, hele Hilafet makamı ile Şer'iyye ve Evkaf Vekaleti'nin lağvedilip medreselerin kapısına kilit vurulduğu bir yılda, yani din-devlet ilişkilerinin son derece gerilip kopma noktasına geldiği 1924'de yeni bir anayasa yapılsın ve daha önce anayasada mevcut bulunmayan devletin dininin İslamiyet olduğunu belirten madde, yeni yapılan anayasaya ilave edilsin. Neresinden bakarsanız bakın ilginç bir olaydır.

Üstelik de Gazi Mustafa Kemal'in 8 Nisan 1923 tarihinde, kurulacak olan Cumhuriyet Halk Fırkası'nın esasları olarak belirlendiği ünlü Dokuz Umde'nin 5. maddesinin 'tefsir ve tasnifi' metninde bugün bize epeyce şaşırtıcı gelen bazı tuhaf ifadeler göz çarpmaktadır. O tarihte "Şark fatihi" unvanıyla tanınan Kâzım Karabekir Paşa'nın bir kitabından aktaracağım aşağıdaki bir kaç satır mevzu hakkında belli bir fikir vermek için yeterli olacaktır:

İstinadgâhı [dayanağı] Türkiye Büyük Millet Meclisi olan makâm-ı Hilâfet [Hilafet makamı] beyne'l-İslâm [Müslümanlar arasında] bir makarr-ı muallâdır [yüce makamdır]. İslam dininde bütün namazlar cemaatle eda olunur. Cemaatin bir başı vardır ki, cemaati terkip eden (oluşturan) bütün ferdler ona bağlanırlar. Bu suretle imam, cemaatin timsali olmuş olur... İslamiyette bundan başka bir de büyük bir dayanışma vardır ki, bütün ümmeti tek bir ruh haline getirir. Bunun şekli de bütün imamların, manevî bir surette bir imam-ı ekbere [en büyük imama] iktida eylemesidir [tâbi olmasıdır]. İşte bu imamlara "Halife" nâmı verilir. Bundan dolaydır ki, bütün İslam âlemi Halife meselesinde alakadârdır. *Yeryüzünde bir Hilafet makamı bulunmazsa İslam âlemi kendisini imamesiz kalmış bir tesbih gibi dağılmış, perişan görür.* Buna binaen Türkiye Büyük Millet Meclisi bizzat Halife hazretlerini muazzez ve muhterem makama istinadgâh yapmıştır.¹

O günlerin havası o kadar dindaranedir ki, günlük gazeteleri inceleyenler Çankaya Köşkü'nün bahçesine "çift minareli bir cami" yapılacağı haberlerini görecek ve iyiden iyiye şaşıracaklardır. Çankaya'nın bahçesine cami öyle mi? Evet, 1923 Nisan'ı böylesine 'dindar' bir Türkiye'ye şahit olmuştu işte. (Öte yandan Beştepe Cumhurbaşkanlığı Külliyesi'nin bahçesine büyük bir cami yapılması için 92 yıl kadar beklemek gerekecektir.)

1 Kâzım Karabekir, *Paşaların Kavgası: Atatürk-Karabekir*, Hazırlayan: İsmet Bozdağ, İstanbul 1991, Emre Yayınları, s. 136-137 (italikler bana ait-MA.)

Yukarıda bahsi geçen 2. madde meclisten geçtikten sonra derin bir nefes alan Kâzım Karabekir Paşa, anayasaya bu maddenin konulmasıyla içeride ve dışarıda ‘Türkler Protestan (Hıristiyan) oluyor’ şeklinde meseleyi istismar edenlerin susurulduğunu söyler ve der ki: “Bu madde herkesin ağzına ve kulağına güzel bir tkaç oldu.”

Özetlersek, 1923 Türkiye’sinde Türkiye’nin Hıristiyan olmasını bekleyen iç ve dış çevreler vardır ve Mustafa Kemal Cumhuriyet’in hukukî temellerini oluştururken Müslüman kimliğini vurgulamak bir yana, onu anayasasına bir madde halinde koymak ihtiyacını hissetmektedir ve Hıristiyanlaşma dedikodularının önünü ancak böylelikle alabilecektir.

Bahsi burada keselim, aksi halde bir Önsöz olmaktan çıkıp müstakil bir bölüm olmaya doğru hızla evrilen bu metni makul ve tehlikeden âri bir hudutta tutmam mümkün olamayacak.

Ancak buraya kadar yazılanlardan şunu fark etmiş olmalıyız: Cemil Meriç’e ister istemez hak veriyorsunuz: Yakın tarihimiz mührü açılmamış bir hazinedir. Gerçek manada bir hazine.

Şimdiye kadar tarih hakkında yazılanları ise hırsızların bu hazineden rastgele kaçırdıkları bazı belgelerin satırlarını sökmek şeklinde değerlendirmemiz ve işe ona göre ciddiyetle soyunmamız gerektiği açıktır.

Tarihimizi yeni bir gözle, adeta evrak sandıkları önümüze yeni yeni açılıyormuş gibi derin bir merak duygusuyla okumak, kaynakların satırlarını ve satır aralarını heyecanla sökmek ve yavuz hırsızların bir asırdır hafızamıza oynadıkları alicengiz oyununu elbirliğiyle bozmak için seferber olmalıyız. Aksi halde meydanı boş bulanlara kızmakla, yani ‘şeytan kovalamakla’ geçireceğimiz ömrümüzü. Halbuki meydanları boş bırakanlar da en az şeytanlar kadar suçlu değil midir hakikat karşısında? Velhasıl bu kitaptaki araştırmalar o suça ortak olmadığımı göstermek maksadıyla kaleme alındı.